

Καὶ διὰ τὸ λοιπὸν μετὰ χρησίων ἐγρίδων. Ἐν δὲ τῷ
 μεταξὺ πέμπτῳ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸν Ι' τόμον τῆς
 Τετραβίβλου μου, συνοδεύοντα τὰς μου τὰς ἐπιση-
 λῆν. ἵνα συλλαβὴ καὶ δι' αὐτὰ μετὰ τῆς ὑμετέρας
 παρόλοτος. Εὐγνωστόν δὲ καὶ διὰ τὸν ἀποστολὴν
 τῶν εὐόσμων καὶ λιπαρῶν προϊόντων τῆς Κυραίας,
 ἅπαι ἔχαστον ἀσφαγῶς. Οἱ περὶ ἐμὲ πάντες ἐξ
 ὀνόματος καταριθμῶν ἐπὶ κέντρο καρδίας τὴν θυ-
 φέρου αὐτῆς δεξιᾶν, καὶ γὰρ πάλιν μετ' αὐτῶν.
 ἐπευχόμενοι πομπῆ καὶ πανορθόσυνον τὴν
 εὐρυστήν τῶν ἐνεξωσῶν εὐρυστήν, καὶ τὴν εἴσοδον
 τῶν νέων ἔτος, ζήσανον ἀνακνηστῶν πομπῶν
 καὶ ἄλλοι ἐνταυτοῖς περὶ τὴν πανίερου αὐτῆς πο-
 φῆν ἐπὶ ἀγαθῶ τῆς Ἐκκλησίας.

τῆ 22. Δεκεμβρ. 1847: ἐξ Ἀθηνῶν

Τῆς ὑμετέρας Σεβασμιωτάτης Πανιερότητος

ἐν χριστιανῶν ἐξ ὁμοῦ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἰωάννης Κ. Παναγιωτόπουλος

Δείπνота και πάτερ με
πορυσίβασι.

« Ἄρτι με διανοόμενον γράφειν πρὸς τὴν ὑμετέραν
 Σεβασμιότατα, προκαλέσθαι ἢ ἀπὸ 13: 15 παρόν-
 τος μηνὸς φιλοσοφολογία περ' ὑμῶν ἐπιστολῆ. Κα-
 τήρησα ταύτην ἐκ πόθο καρδίας, καὶ πομπὰ πομπὴ
 διεκρίθην, μετὰ ἀναγινώσκων, μετὰ τῆς Θεοπειθῆς
 ὑμῶν κορυφῆς. Ἦδη δὲ καὶ ἀπαρτῶ διὰ γραφίδος.
 Ἦλθον ἐκ τῆς περιηγήσεώς μου ὑγίης, καὶ τοὺς
 οἰκίους εὖρον ὑγιαινούσας. χάρις ταῖς ὑμετέρας
 Θεοπειθῆς εὐχαῖς. Καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς εὖ ἔχοντα ἢ
 θεῖα συνάρσει, μεθ' ὧν, ἐδόξατε τὸν Κύριον. Ἐπὶ
 καὶ τὴν καρδίαν μου ἀνέσχεθι τῆς ὑμετέρας ἀπο-
 λαύσεως ὁ πόθος. Εὐπορώμενον δὲ τῆς ὑμετέρας
 Σεβασμιότατα μελαβήναι πρὸς πλῆθον καρπὸν εὖς
 Ἀθήνας, ἢ ἐμὲ ἀνυμνεῖ εἰς τὰ ὄρη τῆς Κυνουρίας.
 Καὶ ἀν' ἑμεῖ τὰς ἐορὰς ἐξαιτήσονται τὴν ἀδελφάν
 ἐμπίζω, ὅτι ἔτι ἀνδρῶν οἱ ἱερώτατοι Συνεδισκοί.
 κἀλλιον δὲ εἶναι τὴν αἴλησιν πέμψαι ἐγκειμένον
 πρὸς τὸν φίλον κ. Θεοφάνην. ὅπως, πρὶν ἢ δεῦρ', προ-
 παρασκευασθῆ δι' αὐτὸ εἰς τὴν, τυχόν, ἔσαι ἐναντία